

Przeciwsobny wzmacniacz gitarowy

Niniejszy opis modelu wzmacniacza zainteresuje zapewne posiadaczy gitar elektrycznych, bądź zespoły gitarowe nie dysponujące odpowiednią aparaturą elektroakustyczną. O jego wysokiej jakości decyduje przede wszystkim prawie liniowa charakterystyka częstotliwości, dobra korekcja dźwięku oraz spora moc wyjściowa (dzięki zastosowaniu w końcowej fazie wzmocnienia pentod EL 36 o $P_a = 18$ W każda).

Całość składa się z trzech zasadniczych członów: wzmacniacza mo-

cy, wzmacniacza napięciowego i zasilacza.

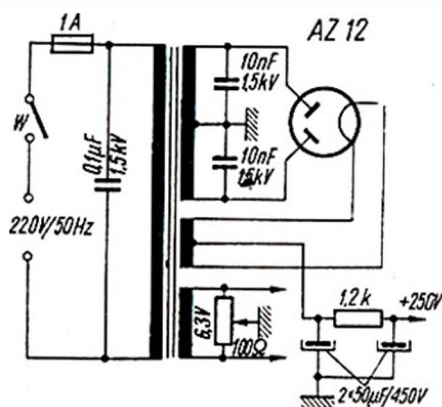
Pierwszy jest wzmacniaczem przeciwsobnym — rys. 1, pracującym w klasie AB w układzie „ultra linear”. Funkcję inwertora fazy spełnia tu podwójna trioda typu ECC 83. Stopniem poprzedzającym jest wzmacniacz napięciowy z zastosowaną w nim lampą EF 86 o anodzie sprzężonej galwanicznie z siatką następnego stopnia. Umożliwia to uzyskanie równomiernego wzmocnienia w szerokim zakresie częstotliwości. Potencjał siatki (a zarazem

sprężonej z nią anody) jest o kilka woltów niższy od potencjału katody, co jest konieczne dla właściwej pracy układu. Przedwzmacniacz — rys. 2 — składa się z czterech stopni wejściowych, pracujących równoległe na wspólny wzmacniacz mocy.

Systemy lamp są tak wykorzystane, aby każdy przetwornik elektroakustyczny posiadał swój stopień wzmocnienia. Na jednej z triod zbudowany jest także generator wytwarzający drgania w zakresie $6 \div 10$ Hz doprowadzane do siatki

9,25 cm². Jako lampę prostowniczą zastosowano dwukierunkową AZ 12. Transformator głośnikowy wykonany został na rdzeniu transformatora

Rys. 1. Schemat ideowy zasilacza

głośnikowego od odbiornika „Tatry”. Uzwojenie pierwotne posiada dwie sekcje po 1200 zwojów każda (odczyty na 900 zw.), zaś wtórne liczy 300 zwojów (odczyty na 50, 90 i 220 zwoju).

Całość wykonana została na metalowej podstawie i umieszczona w drewnianej obudowie o wymiarach 58 × 30 × 29 cm.

Zbigniew Boczek